

Dagboek 4

Vrijdag 2 maart 2018

Vandaag zijn we in het district Bati in de provincie Takeo. We hebben de meeting in het huis van mr. Soeun, vice-directeur van Spien. Zijn vrouw begroet ons, zoals gewoonlijk, met een dikke knuffel. Frits krijgt een speciale, omdat hij er bij het vorige werkbezoek niet bij was.

We krijgen informatie van de vrijwilligers over de dingen die ze tegenkomen in de dorpen. Veel verhalen zijn hetzelfde als de eerste twee dagen. Takeo is een droge provincie. Het waterprobleem is dus heel groot. Veel mensen moeten water kopen en dat is duur.

Mevrouw Soeun en haar helpsters hebben weer een heerlijke lunch klaargemaakt. En daarna gaan we op pad met een paar vrijwilligers die ons de noden in hun dorpen laten zien. We bezoeken een paar dankbare families die vorig jaar een nieuw huis kregen. Ze zijn heel blij met deze gift en laten ons hun oude huis zien. Wat een verschil!

Het oude huis...

Het nieuwe huis....

We gaan naar Thnal Dach, het grote irrigatieproject uit 2004, waar de groente overal staat te groeien op het land. We zien komkommers, meloenen, bonen, etc.

De boeren en commune leider staan ons al op te wachten en overladen ons met geschenken, de vruchten van het land. We hebben onze handen er vol aan.

We bekijken een duiker onder een weg, die vorig jaar is gemaakt. Deze duiker voorkomt dat de weg beschadigd wordt. Het is nu nog droog, maar in het regenseizoen zal er veel water staan. De dorpelingen betaalden 15% van de totale kosten zelf.

Een jongeman die ooit hulp kreeg van Spien omdat hij wees was, volgde een beroepsopleiding met een gift van Spien tot automonteur. Na zijn opleiding kreeg hij een certificaat en werkte een paar jaar voor zijn baas. Vorig jaar had hij zoveel geld gespaard dat hij nu zijn eigen bedrijf heeft en dus volledig voor zichzelf kan zorgen. Hij is inmiddels getrouwd en heeft een zoontje van drie jaar oud. Een heel mooie voorbeeld van een succesvolle beroepsopleiding.

We wensen hem en zijn gezin veel succes met zijn nieuwe zaak. We bedanken de vrijwilligster van Spien die hem al dit tijd heeft begeleid.

De districtsbezoeken aan Takeo zijn nu klaar. Morgen beginnen we aan een vijftal bezoeken aan onze projecten in de provincie Kampong Cham.

Zaterdag 3 maart

We vertrekken al vroeg uit Phnom Penh en rijden naar het district Kang Meas waar we beginnen met de opening van een groot irrigatieproject dat begin dit jaar is klaargekomen.

Een dijk van 1100 meter moet water vasthouden in het regenseizoen.

Als we aankomen zitten er al veel dorpeelingen op ons te wachten. Ook de secretaris van de minister van mijnindustrie begroet ons hartelijk.

Bijeenkomst onder de grote mangoboom

Frits spreekt namens Stichting De Brug en de donor (Stichting Pharus), en daarna spreekt de minister iedereen toe. Hij brengt zijn hartelijke dank over namens de Cambodjaanse bevolking voor dit geschenk.

Daarna gaan we de dijk bekijken en volgt het traditionele lintje knippen, iedereen knipt een klein stukje, de minister doet de beslissende knip. En dan is de dijk officieel geopend.

De dorpelingen zijn zo blij, dat ze ons uitnodigen voor een gezamenlijke maaltijd, die al klaarstaat onder een enorme mangoboom. Het is er heerlijk koel en het eten (Khmer noedels met currysoep) smaakt goed.

Na de vergadering met de vrijwilligers nemen ze ons mee naar een gebied dat elk jaar door de Mekong Rivier wordt overstroomd. Het water staat dan een meter boven de dijk. Als de dijk twee meter wordt opgehoogd zal het water niet alleen alles overstromen, maar kan het ook worden vastgehouden en gebruikt worden voor een extra rijstooft. We nemen de aanvraag mee en zullen kijken of het dit jaar nog mogelijk is. De dorpelingen beloven dat ze morgen zullen beginnen met het inzamelen van de eigen bijdragen van 15%. Dat is alvast een goed begin.

We bezoeken nog een paar arme gezinnen die een nieuw huis nodig hebben. Een moeder met kinderen die onder het huis van iemand mag wonen. Haar man is overleden aan de gevolgen van overmatig alcoholgebruik. Dat komt hier ook veel voor.

Spien beslist later wie het eerst in aanmerking komt voor een nieuw huis. Dat is niet makkelijk, er zijn zoveel schrijnende woonsituaties.

Het gehandicapte meisje

Ook bezoeken we een moeder met twee kinderen. Het oudste kind is vijftien jaar en al gehandicapt sinds ze anderhalf jaar was. Ze kreeg toen een soort hersenvliesontsteking en is sindsdien gehandicapt. Ze is heel klein en ligt te slapen in een vreemde houding in een stoel. Waar onze gehandicapte kinderen worden verzorgd in instellingen en kunnen ontspannen in snoezelruimtes ligt dit kind dag in dag uit in een soort hangstoel. Ze kan niet zitten en slaapt de hele dag. De moeder vraagt om een soort rolstoel waar het meisje in kan liggen, zodat ze wat mobieler is. We beloven haar dat we zullen kijken wat we voor haar kunnen doen. Is er een organisatie die haar kan helpen? We zullen het navragen.

Als we terug rijden is de achterbak van onze auto alweer vol met fruit, dankbare gaven van de dorpelingen.

Zondag 4 maart

We gaan vandaag naar de kerk in Prey Chhor, de kerk waar Koy predikant is. De stroom is uitgevallen en dus is het lekker warm in de kerk.

Bij het laatste werkbezoek in oktober kon Frits in verband met ziekte niet mee. En dus is iedereen heel blij dat hij er nu wel bij is. Hij geeft een getuigenis over wat er met hem is gebeurd in de afgelopen maanden, de tijd van chemo's en bestralingen. En dat de vele gebeden zijn verhoord en hij nu genezen is. Dat levert een daverend applaus op van de gemeenteleden.

Na de dienst eten we gezamenlijk in de kerk en worden we teruggebracht naar ons hotel, waar we gaan uitrusten van een drukke week. We logeren in een hotel aan de rivier de Mekong. We maken een wandeling over de boulevard. Als de zon onder gaat waait er een lekker briesje en is het heerlijk zitten aan de waterkant.

Frits vertelt over de afgelopen maanden

Maandag 5 maart

Vandaag is ons verste werkgebied aan de beurt, het district Stung Trang. De weg langs de Mekong Rivier is er één met veel hobbels en gaten en dus komen we enigszins gebutst aan bij onze eerste activiteit: een groundbreaking ceremonie, zeg maar de start van een groot irrigatieproject. Hier zal de komende maanden een groot waterreservoir worden gegraven, omringd door dijken. Als het water in de Mekong Rivier gaat stijgen loopt het reservoir vol en dan gaan de sluizen

dicht, zodat het water niet meer weg kan stromen en men water heeft voor de gewassen rondom.

Grote graafmachines en bulldozers zijn al begonnen om het struikgewas dat er nu nog groeit te verwijderen. En inmiddels is het graven al begonnen. Eind april moet het klaar zijn, nog voordat het regenseizoen in mei begint en het water stijgt. Er is een officiële bijeenkomst belegd, waar Beja mag speechen. De districtsgouverneur is er bij en brengt alvast de dank over aan de donor, Stichting Pharus, namens de dorpelingen.

Na deze plechtigheid krijgen we opnieuw een maaltijd aangeboden, ditmaal door de districtsgouverneur. Na de lunch nemen we afscheid van hem en dan volgt de vergadering met de vrijwilliger uit dit gebied. We horen hier andere verhalen dan in Takeo. Het is hier een stuk minder droog. Er is immers een enorme rivier die water aanvoert. Het probleem is hier om dat water in goede banen te leiden.

Bertus mag een eindje rijden met de bulldozer

Bijeenkomst met de vrijwilligers in Stoung Trang

Na de vergadering brengen de vrijwilligers ons naar een paar urgente problemen. Er is een gezin met vier kinderen waarvan de moeder blind is, als gevolg van een explosie van een landmijn vlak na de Pol Pot periode. Haar man kreeg vier maanden geleden een auto ongeluk en moest zijn

rechterarm missen. Ze wonen in een heel klein en bouwvallig krotje. De Spien vrijwilligster laat ons hun situatie zien en vraagt een nieuw huis voor dit gezin.

We zien de prachtige groentetuin die de man heeft aangelegd, nu hij niet meer kan werken. Met één arm hakt hij de grond om en begiet de plantjes. Hij verkoopt de groente en heeft zo een klein inkomen. We verwonderen ons over de manier waarop ze omgaan met hun handicaps. Ze zijn vol goede moed en klagen niet. Wij proberen ondertussen te bedenken hoe wij dit gezin verder kunnen helpen. Ze zullen een nieuw huis krijgen op hoge palen, want ook hier overstroomt elk jaar het hele gebied. We zullen ook dit gezin niet in de steek laten.

Ook brengen we een bezoek aan de kleermaker die te zien is in de film op de homepage van onze website. Hij was een wees uit ons wezenprogramma. Hij woont bij zijn oma thuis die een Spien vrijwilligster is. Deze jongen volgde een beroepsopleiding tot kleermaker. Daarna kreeg hij een kleine lening van Spien die hij bijna heeft terugbetaald. En nu heeft hij een klein bedrijfje waar hij broeken en blouses voor mannen maakt. Hij wil heel graag zijn kleine winkeltje uitbreiden en vraagt daarvoor opnieuw een lening van Spien. Bertus en Frits laten de maten nemen. Zij bestellen een paar blouses bij hem. En dan is het tijd om terug te gaan naar Kampong Cham. Ons hoofd zit vol met de dingen die we vandaag weer hebben gezien. We praten in de auto verder hoe we op een goede manier hulp kunnen bieden, die ook echt hulp is. En dat is lang niet altijd makkelijk.

